

Una entitat massa desapercebuda

Càritas Diocesana de Girona ha presentat la seva Memòria de 2006. El lema de l'entitat per al curs 2006-07 és «Els drets humans són universals».

Càritas és una entitat tan present i activa en el territori que massa sovint passa desapercebuda. La seva impregnació social, el seu compromís amb els que no compten —els exclosos— i amb els que viuen al marge, la seva assumpció radical de fer un servei silenciós —el gra de blat que cau a terra per ser fecund, en termes bíblics— són tan intensos que a vegades cal l'atorgament d'un reconeixement —aquest any passat n'ha rebut dos: el premi Sant Fèlix i el premi Mosca Grossa; i enguany, el premi Terres de Girona—, la publicació d'un manifest —com el presentat al Departament d'Acció Social i Ciutadania de la Generalitat de Catalunya— o un donar compte de la feina feta a la societat —la presentació de la *Memòria 2006*, sense anar més lluny— per prendre consciència de l'abast, de la riquesa quantitativa i qualitativa, de la necessitat i actualitat del seu missatge i de la seva acció, en un context colgat per la imatge i el màrqueting, mode-

lat per un conformisme cofoi i despreocupat, que construeix una realitat de preocupacions mesquines o inventades i que ignora les angoixes, la dignitat, el patiment i la lluita diària d'un nombre importantíssim de ciutadans i ciutadanes.

Aquests darrers temps, Càritas de la diòcesi de Girona s'ha dotat d'una estructura professionalitzada mínima, imprescindible per gestionar amb eficàcia i transparència els recursos que administra (més de 2 milions d'euros), per acompanyar i guiar un nombre significatiu de voluntaris (més de 1.100) i per tenir cura com cal de les més de 23.000 persones que han atès —principalment gent gran, infants i joves, immigrants i persones amb dificultats per trobar feina—. Aquesta estructura la formen un director (Mn. Esteve Sureda), un secretari general (Salvador Maneu), una cap d'administració (Marta Dilmé) i 76 persones contractades (37 a temps parcial i la resta a jornada completa). La professionalització de

Pere Duran

El president de la Diputació lliura el premi Terres de Girona al director de Càritas.

l'entitat es completarà aquest estiu amb l'aprovació d'un Pla estratègic 2007-2013.

Càritas de la diòcesi de Girona és present a més de 50 pobles i ciutats, i organitza la seva acció a través de diversos programes: el servei d'acollida i assistència, que inclou l'acolliment, pròpiament dit, de les persones pobres; els serveis d'aliments (a 44 llocs), de roba (a 35 llocs) i de mobles (a 10 llocs); el programa «Ser gran en dignitat», que s'adreça a les persones grans que viuen soles, amb pocs recursos econòmics i/o un alt grau de dependència (aquest suport s'ha fet a més de 300 persones de 22 localitats diferents); els programes d'integració social dels immigrants (assessorament i formació), que han arribat a més de 5.000 persones; els 4 programes d'inserció laboral, destinats a facilitar eines per

trobar feina, acompanyar joves en el procés d'inserció sociolaboral i oferir espais de treball protegit (neteja, muntatge de bicicletes, muntatge de quadres elèctrics...), incloent-hi la creació d'Ecosol, una empresa de treball solidari, i els programes d'educació i lleure, que han arribat a més de 400 infants de 23 pobles diferents.

El lema de Càritas per al curs 2006-07 és «Els drets humans són universals. Les oportunitats ho haurien de ser», i pretén reflectir com la pobresa i l'exclusió social dificulten l'emparedament dels drets humans als grups més vulnerables de la població. Perquè el drama és aquest: els drets humans, que es proclamen universals, resulta que tenen nacionalitat, edat, gènere i classe social. Que se sàpiga!

Xavier Besalú